

Kazus nr 1

Piotr W. prowadził w Przylepie działalność pod nazwą „Młyn Automatyczny”. Z należącą do niego działką, na której znajdował się budynek młyna i przynależne do niego urządzenia graniczyła działka Janiny S. w ten sposób, że uniemożliwiała Piotrowi W. dostęp do drogi publicznej w zakresie, w jakim było to niezbędne do prowadzenia tego rodzaju działalności gospodarczej, (część należącej do Piotra W., na której znajdował się jego dom, miała zabezpieczony dostęp do drogi publicznej). Ponieważ Piotrowi W. nie udało się załatwić z Janiną S. ugodowo kwestii ustanowienia służebności, wniósł stosowny wniosek do Sądu Rejonowego w Zielonej Górze. W międzyczasie, na skutek braku zamówień, należący do Piotra W. młyn praktycznie zaprzestał swojej działalności, w związku z czym był on zmuszony do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

W piśmie z dnia 10 stycznia 2020 r. Syndyk masy upadłości wnioskodawcy Piotra W. cofnął wniosek o ustanowienie drogi koniecznej z tego powodu, że na skutek zmiany okoliczności sprawy ustanowiona służebność stała się bezprzedmiotowa. Wykazał jednocześnie, postanowieniem Sądu Rejonowego - Gospodarczego w Zielonej Górze z dnia 6 stycznia 2020 r., że została ogłoszona upadłość wnioskodawcy prowadzącego przedmiotowy młyn. Janina S. nie wyraziła sprzeciwu na cofnięcie wniosku o ustanowienie służebności.

1. Czy w sytuacji, jak przedstawionej w kazusie sąd może nie zgodzić się na cofnięcie wniosku ze względu na to, że takie cofnięcie mogłoby być uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego ?
2. Proszę podać, w jakiej formie powinno zapaść orzeczenie sądu w ww. kwestii, odpowiednio w sytuacji, kiedy sąd uznałby cofnięcie wniosku za niedopuszczalne oraz wtedy, kiedy przychyliłby się do niego ?
3. Proszę wyjaśnić, na jakich zasadach można dokonać cofnięcia wniosku w postępowaniu nieprocesowym.

Kazus nr 2

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2019 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabryczna na wniosek Kazimiery R. ustanowił za wynagrodzeniem służebność drogi koniecznej na rzecz każdego z właścicieli działki nr 646 położonej w K., stanowiącej współwłasność wnioskodawczyni i uczestniczki Jadwigi P.

Pismem z dnia 15 stycznia 2020 r. wnioskodawczyni cofnęła wniosek o ustanowienie służebności, uzasadniając cofnięcie zbyt wysokimi kwotami wynagrodzenia ustalonego przez Sąd za jej ustanowienie. Wniosła o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego i umorzenie postępowania. Do wniosków tych dołączyła się Jadwiga P. Na cofnięcie wniosku nie wyraziły zgody uczestniczki postępowania Krystyna M. i Maria K. Do akt sprawy dołączone zostało, noszące datę 5 stycznia 2020 r., oświadczenie Jadwigi P. i Kazimiery R. o zrzeczeniu się na podstawie art. 246 § 1 KC prawa służebności drogi koniecznej ustanowionej nieprawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego, z uwagi na utratę jej przydatności dla działki władnącej, mającej w najbliższym czasie zmienić przeznaczenie.

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek o uchylenie swojego postanowienia i umorzenie postępowania ze względu na cofnięcie wniosku.

1. Czy Sąd Rejonowy mógł wyrazić zgodę na cofnięcie wniosku, pomimo sprzeciwu uczestniczek postępowania, na zasadzie art. 203 § 1 ?
2. Czy oświadczenie Jadwigi P. i Kazimiery R. o zrzeczeniu się na podstawie art. 246 § 1 KC mogło wywołać skutek prawny ?

Kazus nr 3

Proszę wskazać, które z wymienionych poniżej osób mogą mieć status zainteresowanego w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości:

- a) dotychczasowy właściciel nieruchomości,
- b) osoba, której nieruchomość została użyczona,
- c) posiadacz gruntów sąsiednich z nieruchomością,
- d) osoba, która przez pewien czas była w posiadaniu nieruchomości w okresie, w którym miał miejsce bieg terminu zasiedzenia,
- e) osoba, na rzecz której ustanowiono prawo dożywotniego i nieodpłatnego użytkowania nieruchomości.

W miarę możliwości proszę wyjaśnić, dlaczego ww. podmiotom przysługuje, bądź też nie przysługuje status zainteresowanego w sprawie o zasiedzenie nieruchomości.

Kazus nr 4

Wnioskodawczyni wystąpiła do Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z wnioskiem o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej na skutek orzeczonego rozwodu jej małżeństwa z Leonem K. Postanowieniem z dnia 30.XII.2019 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyłączył od udziału w rozpoznaniu niniejszej sprawy imiennie wymienionych sędziów Sądu Rejonowego w Zielonej Górze i do rozpoznania tej sprawy wyznaczył Sąd Rejonowy w Nowej Soli. W uwzględnieniu dalszego wniosku wnioskodawczyni, która po wszczęciu postępowania przeprowadziła się z Zielonej Góry do Poznania, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze postanowieniem z dnia 15.II.2020 r. wyznaczył do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy dla Poznania Stare Miasto w Poznaniu z tym uzasadnieniem, że były mąż wnioskodawczyni jest adwokatem w Nowej Soli i dlatego wnioskodawczyni ma trudności z uzyskaniem pełnomocnika na terenie województwa lubuskiego, wobec czego względy celowości przemawiają za przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu w Poznaniu. Ostatnio wymienione postanowienie zaskarżył zażaleniem uczestnik postępowania Leon K., wnosząc o uchylenie tego postanowienia. Swoje stanowisko uzasadniał tym, że Sąd Okręgowy w Zielonej Górze nie mógł wyznaczyć do rozpoznania sprawy sądu, który nie podlega mu instancyjnie.

Czy Leon K. ma rację ?

Kazus nr 5

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Zielonej Górze na podstawie art. 23 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe:

- a) stwierdził z urzędu utratę ważności rejestracji tytułu „Młody Majsterkowicz” z tym uzasadnieniem, że czasopismo o takim zarejestrowanym tytule ukazywało się do roku 1990,

- a więc od czasu wydania ostatniego numeru upłynęło więcej niż niezbędny dla utrzymania rejestracji rok;
- b) dokonał z urzędu zmiany nazwy czasopisma z „Mały Majsterkowicz” na „MM” po otrzymaniu od wydawcy zawiadomienia, że od dawna wydaje to samo czasopismo, ale pod skróconym tytułem.

Wyjaśnij, które z ww. postępowań sądu jest prawidłowe i dlaczego ?

W apelacji od opisanego wyżej postanowienia uczestnik postępowania zarzucił naruszenie art. 23 oraz art. 20 ust. 5 Prawa prasowego i w oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę tego postanowienia przez zmianę wpisu w rejestrze i ujawnienie w nim „właściwej nazwy tytułu prasowego” oraz przez niewykreślenie tytułu prasowego (...) z rejestru; alternatywnie wniósł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje:

O dopuszczalności tego zażalenia przesądza wydane w niniejszej sprawie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.XII.1969 r.